

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev,
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Fašizem in manjšine.

Dva velika dokaza obstojata, da je med fašizmom na papirju in fašizmom v praksi bistvena razlika. Mussolini kot Hitler priznavata v svojih programih in svojih besedah prvenstvo Cerkev na polju mladinske in narodno-moralne vzgoje, Mussolini kot Hitler poveljčujeta nacionalno zavest in posebej naglašata, da hočeta zato spoštovati taisto narodno zavest tudi drugih narodov in priznavati pravice narodnih manjšin v svojih državah. Kako izgleda ta fašistični program v praksi? Mussolini je izsilil od Vatikana pristarek, da prevzame država celotno mladinsko vzgojo in da Cerkev pri tem le sodeluje. Hitlerjanska Nemčija pa se že danes potaplja v kulturnem boju proti Cerkvi. Kako daleč je narodni socializem Adolfa Hitlerja v tem pogledu zablodil, kaže v drastični luči na pr. graško narodno-socialistično glasilo „Grazer Tagblatt“, ki poziva stariše, naj pošljejo v prihodnjem šolskem letu svoje otroke k verskemu pouku germanske verske občine, ki jih bo vzgajala v narodno-poganskem duhu. („Völkisch-heidnischer Glaubensunterricht“! Grazer Tagblatt z dne 21. junija.)

Drugi veliki dokaz nedoslednosti nacionalistično prebujenih Italijanov in Nemcev pa je v njihovem postopnju napram narodnim manjšinam. Fašizem se baš v tem oziru izkazuje kot navadna pravica nasilja in brutalne moči, kot nacionalna sebičnost, ki tirja vse zase, a sosedu ničesar ne priznava.

Zgodovina primorskih Slovencev i Hrvatov v Julijski krajini in južnotirolskih Nemcev je v svojem petnajstletnem razdobju ena sama dolga vrsta zatiranja in ljutega napadanja fašizma narodne manjšine v državi. Brez vsakih pravic v šoli, občini in župniji so neitalijanski narodi pod fašističnim režimom brez vse moči predani raznovrstnim poizkusom raznarodovanja in poitalijančenja, oropani celo osebne svobode so ponižani v prave sužnje fašistične države. Zaman so klici mednarodnega sveta, zaman prizadevanja cerkvenih krogov in manjšinskih kongresov — brezobzirno in zlobnodosledno sledi italijanski fašizem glasovom nacionalnega egoizma in se ne bi ustrašil niti najskrajnih sredstev premoženjske razlastitve in pregnanja slovanskih in nemških državljanov iz svoje države.

Nič manj žalostna ni slika danajšnjega položaja lužiških Srbov v hitlerjanski Nemčiji. Stoinpetdesettisoč članov šteje ta slovanski otok, ob katerega butajo že stoletja valovi nemškega morja. Nikdar ni bilo dobro lužiškim Srbov, njihove ljudske šole niso nikdar poznale maternega učnega jezika, njihova domača beseda v cerkvi je bila vedno ogrožena. Kot manjvredne državljanke se jih je odpravilo od državnih služb in oviralo njihovo gospodarsko povzdigo. To je bil položaj lužiških Srbov pred Hitlerjevimi nastopom. Njegov fašizem pa je uničil še sadove tristoletnega narodnega dela in narodne požrtvovalnosti. Razpustil je lužiškega Sokola, ustavil delovanje prosvetnih in gospodarskih organizacij, zaprl knjigarne, zasedel Lužiško banko, narodne voditelje pa poslal v koncentracijske taborne. To je fašistična kultura šestdesetmilijskega naroda napram stoinpetdesettisočemu slovanskemu ljudstvu, ki nima niti materskega naroda in niti države, ki bi mu nudila zaslonbo! To je narodno-socialistični manjšinski program v praksi!

Zato je dobro, da si tudi mi koroški Slovenci ne delamo nikakih iluzij glede postopanja narodnih socialistov napram naši manjšini.

Že je izgovornih eden njihovih voditeljev v deželi — poslanec Czeitschner — na nekem shodu njihove namere za slučaj, da bi prišli do moči: Narodni socialisti bi na Koroškem priznavali le „domoljubno ljudstvo“, narodnim Slovincem pa bi odvzeli vsako pravico samostojnega udejstvovanja. V drugih besedah — posnetih po vzgledu postopanja napram lužiškimi Srbov v Nemčiji — bi se to glasilo: Narodni socialisti bi razpustili naše prosvetne, gospodarske in zadružne organizacije, ustavili bi manjšinsko glasilo in razpustili manjšinsko politično zastopstvo, pristaši bi postali brez-

pravni in ovirani celo v osebni svobodi. Zato pa bi zacvetelo delo raznarodovanja in narodnega odpadništva v doslej še nepoznanem načinu. Tak bi bil fašistični manjšinski program v svoji praksi pri nas na Koroškem!

Zakaj te današnje besede? Da uvidimo pomen boja avstrijske vlade proti fašizmu iz rajha za naše manjšino in da iz tega pomena podčrtamo naše stališče do predstavnikov avstrijske države. I še, da izrazimo s tem željo polne solidarnosti materskega naroda s svojo slovensko manjšino na Koroškem.

Borba je odločena.

V zadnjih mesecih diktature v naši državi so se vedno spet oglašali glasovi, da Dollfusova vlada ne bo kos hitlerjanskemu pokretu v Avstriji. Bili so vsekakor upravičeni, ker so se ne samo v landbundovskih vrstah, marveč celo med krščanskimi socialisti našli omahljivci in zagovorniki koalicije stranke z narodnimi socialisti. Dogodki zadnjih tednov pa so razpršili slednji dvom o zmagi kanclerja Dollfussa nad avstrijskimi hitlerjanci.

Zločinski atentati hitlerjancev na Dunaju, Salzburgu, Gradcu in v Inomostu so večini avstrijskega prebivalstva odprli oči za usodo hitlerjanske Avstrije. Ko je vlada pred tedni izgnala hitlerjanskega voditelja Habichta, aretirala vse voditelje nar. socialistov in končno razpustila njihove napadalne čete in prepovedala nošenje znakov, je našla v državi splošno pritrudilo.

Danes je avstrijsko javno mnenje na strani sedanje vlade. K temu je pripomoglo tudi brezobzirno in brutalno preganjanje katoličanov v rajhu. Krutost, s katero so hitlerjanci razgnali katoliški kongres v Münchenu, preprečili pontifikalno mašonemškega kardinala in ubili celo nekega katoliškega duhovnika, pretepanje inozemskih udeležencev na zborovanju, vedno ostrejša nastopanja Adolfa Hitlerja proti članom kato-

liškenemške stranke — vse to je neprecenljiva usluga nar. socialistov kanclerju Dollfussu. Petnajst tisoč ljudstva je viharno pritrdjevalo kanclerju o priliki zborovanja v Lincu, ko je izjavil: **Hitlerja se ne bojimo! Monakovo kaže, da so to navadni zločinci in anarhisti. Roke proč od Avstrije! Vsa država s svojo vlado, uradničtvom, vojsko, policijo in orožništvom je pripravljena braniti svojo domovino do poslednje kaplje krvi.**

Borba za Avstrijo je odločena! Pričenja druga stopnja razvoja: **ureditev države na znotraj in zunaj.** Vprašanje notranje ureditve je dovolj kočljivo in bi znalo dovesti do nesporazumljenj posebno z landbundovskimi člani vlade. Ni izključeno, da pritagne Dollfuss v sodelovanje socialdemokrate, ki so svoje pogoje za vstop izdatno znižali in daleko niso več tako borbeni kot nekoč.

Še težje bi znalo postati vprašanje ureditve odnošajev na zunaj do sosednjih držav. Mussolini ima za Avstrijo pripravljeno svoj načrt. Mala antanta se mu odločno protivi in želi ustanovitve **gospodarske federacije srednjeevropskih držav in politično nevtralizacijo Avstrije.** Upanje obstoja, da bo vlada tudi v pogledu zunanega poslanstva Avstrije ostala dosledna in da bo z dobro zunanjo politiko pripomogla k temu, da se vrne srednja Evropa v mirno, ustvarjajoče delo.

Italija nam ponuja cesarja.

Neki angleški časnik je priobčil z debelimi črkami, da je v Avstriji in na Madžarskem skoroda pričakovati obnovo monarhije. Novica ima svoj izvor v Rimu in je zbudila v evropskih diplomatskih krogih veliko pozornost. Zdise kot Mussolinijev poizkus poizvedeti o mnenju evropskih držav k povrnitvi Habsburgovcev na prestol zmanjšane avstro-ogrške monarhije. Ta nova monarhija naj bi — tako vsaj tolmačijo nekateri listi — tvorila nekak protiutež državam male antante. Mussolini navaja za svoj načrt kot glavni vzrok ta, da bi združitev Madžarske z Avstrijo napravila konec vsem načrtom o priključitvi Avstrije k Nemčiji.

Vestio o obnovitvi avstro-ogrške monarhije so uradni krogi naše države zavrnili z izjavo: Te vesti se morajo smatrati za plod domišljije in se morajo razumeti tako, da inozemstvo še vedno ne pozna točno položaja v Avstriji. Tak poizkus bi ne našel pri nas nikakega odmeva. Obenem je treba imeti pred očmi, da je ministrski predsednik Gömbös nasprotnik monarhije. Predsednik Madžarske vlade je za

svobodno volitev kralja in je zato pred kratkim zagrozil madžarskim legitimistom, da bo prisiljen nastopiti proti njim, če bodo nadaljevali svojo propagando. Izjava zaključuje z besedami: Avstrija je sedaj tudi prezaposlena z borbo za samostojnost in nima časa za druge stvari.

Protinameravanemu načrtu je odločno nastopila Mala antanta in v odgovor predlagala na svetovni gospodarski konferenci, naj bi Avstrija proglašila nevtralnost in naj bi se združila v donavsko carinsko zvezo z Madžarsko in Malo antanto. V zvezi z italijanskim načrtom sta koncem minulega tedna jugoslovanski in češki zunanji minister posetila francoskega ministrskega predsednika in mu obrazložila med drugim tudi stališče Male antante k vprašanju obnove avstro-ogrške monarhije. Ministrski predsednik je vzel izjavi na znanje s pripombo, da Francija Mussolinijevemu načrtu obnove monarhije nikdar ne bo pri trdila.

Nemci so zahtevali v Londonu Ukrajino. Na londonski konferenci je prečital državni minister Hugenberg spomenico, v kateri je obrazložil nemške težnje glede izboljšanja na-

rodnega gospodarstva. V tej spomenici je zahteval, naj se Nemčiji vrnejo afriške kolonije, če pa to absolutno ni mogoče, naj se ji preskrbi za to nadomestila v Evropi. Pri tem je mislil na slovanski vzhod, predvsem na Ukrajino, ki naj bi se prepustila Nemcem kot nemška kolonija. Računal je s tem, da bodo velesile pristale na predlog, ker pomeni oslabitev zasovražene Rusije. Predlog pa je postal ob navzočnosti slovanskih držav naravnost smešen, ker ne zahteva nič manj kot da se samostojne slovanske države podredi nemškemu fašizmu. Celo Angleži so bili uradno ogorčeni nad tako predrznostjo. V Berlinu so se takoj rešili zadrege s tem, da so izjavili, da je Hugenberg predložil spomenico v svojem in ne vladnem imenu. Ker obstojajo itak velike difference med njim in Hitlerjem, je bila ta taktična napaka nemško-nacionalnega ministra samo zaželjen povod, da ga onemogočijo.

Göring napoveduje nova presenečenja. Nedavno je govoril nemški notranji minister Göring: Vse to, kar je sedaj storila nemška revolucija, je samo predigra, nekak uvod, glavno šele pride. In nad tem bo svet zastrel. Pri tem je minister namigaval na zunanjepolitično akcijo, usmerjeno proti vzhodu na škodo Slovanov. Omenil je s previdnimi besedami povečanje sedanje Nemčije na vsa področja, kjer živi kak Nемец. Ministra s to izjavo Berlin ni postavil na mrzlo. Fašizem se počasi spreminja v imperializem, ki bo hotel preko svobode sosednih, posebno slovanskih narodov.

Hitler izgublja živce. Kulturni boj postaja vedno ostrejši. Hitlerjanci napovedujejo čiščenje v vseh delavskih organizacijah, kjer bodo odstranili vse katoliške in socialdemokratske voditelje. Voditelje bavarske ljudske stranke dolžijo, da so v zvezi s krščanskimi socialci v Avstriji in da pripravljajo političen prevrat. Na Bavarskem je bilo aretiranih veliko število katoliških duhovnikov. Socialno demokratska stranka je prepovedana, istotako grozijo z razpustom nemško-nacionalne stranke. Prepovedano je društvo velenemške mladine. Vse katoliške delavske organizacije so razpuščene. Tako vršijo hitlerjanci izenačenje na celi črti in v vseh področjih javnega življenja. Da se ne bodo ustrašili ogrožanja tudi zasebnega življenja nemških državljanov, kaže Hitlerjeva izjava: Starišem, ki bi hoteli svoje otroke državi odtegniti in jih vzgojiti po svoje, se bodo otroci odvzeli. Kako se Nemčija približuje Rusiji, kažejo celo že inserati

hitlerjanskih listov, ki v velikih črkah vabijo Nemce v ruska sovjetska letovišča. Za jesen pa napovedujejo, da bo Hitler posegel tudi v zasebno lastninsko pravico premožnih slojev in tako pričel še socialno revolucijo.

Odnosaji med Avstrijo in Jugoslavijo. Češka „Pravda“ objavlja razgovor svojega sotrudnika z avstrijskim poslanikom na jugoslovanskem dvoru g. Plöniesom. Poslanik je med drugim glede trgovinskih pogajanj med Jugoslavijo in Avstrijo izjavil, da se ugodno razvijajo, istočasno se vršijo tudi pogajanja za sklenitev širokopotezne pogodbe glede tujskega prometa in tujsko-prometnega kliringa, ki naj v čim večji meri prispevata k medsebojnemu tujskemu prometu. Avstrijska vlada je stavila nove predloge, ki bodo nedvomno zadovoljili obojestranske želje. Poslanik se je pohvalno izrazil o odredbah jugoslovanske vlade, ki je tujcem v znatni meri olajšala in olepšala bivanje v svoji državi. Izrazil je nado, da bodo v kratkem za obe državi ugodno rešena vsa tozadevna vprašanja.

V Londonu. Svetovna gospodarska konferenca je zašla v slepo ulico, iz katere išče izhoda. Amerika se upira želji po stabilizaciji dolarja, kar je odzvalo močan odpor zastopnikov evropskih držav. Že se je čulo, da se bo konferenca razšla brez vsakega uspeha. Ameriški predsednik je sedaj poslal v London svojega zaupnika, kateremu bodo predložili v odobritev načrt o zboljšanju blagovnih cen in večji trgovinski svobodi. — Zastopniki upajo, da se bodo dale nastale ovire pravočasno odstraniti in da bo po tednih zaključek tega največjega svetovnega gospodarskega parlamenta uspešen.

Slovenska družina.

Družina je življenska celica človeštva, naroda, države in cerkve. Če je bolna družina, oboji celotni narod. Če se družina izmalči, gre tudi z narodom navzdol in nobena dobrobit, ne kultura in ne moč ne more zadržati tega propadanja. Bili so časi, ko smo smeli Slovenci te bridke resnice uporabljati za druge narode. Prihajajo pa časi in so že tu, ko te bridke resnice veljajo tudi za nas.

Slovenska družina! Kako lepa in nedotakljiva je bila! Svetišče ljubezni in zvestobe, slika zdravja in blagostanja!

Moralna gniloba, ki se naseli povsod tam, kjer vera in krščanska morala izginjata, je posegla marsikje tudi že do korenin družine.

Spomnil se je mladosti, vihrave in lahko-miselne. O tolikrat je žalil Učenika! Vse nape, vsi prestopki, vsi grehi so mu stopili pred oči, kot bi se mu rogali: Saj ne moreš, kako boš mogel? Poglej, koliko si grešil!

A volja se je dvignila kakor val: ne, ne grem mimo Njega, ki me vabi: vzemite moj jarem nase in našli boste mir svojim dušam!

O, še nikdar ni bilo tako tesno v tem srcu, tako nemirno in viharo!

Sedel je na stol; prsa so se stisnila kot z nepremagljivo silo, in zajokal je kot otrok...

Nalahno so se odprla vrata. Vstopila je mati. Pol v upu, pol v strahu je stopila k sinu.

„Janez, pa če ne greš rad, pa ostani!“

„Mati, jaz grem!“

Še nikdar ni tako govorila. Nekaj posebnega je bilo v teh besedah, nekaj velikega in skrivnostnega, kot je velika in skrivnostna materina ljubezen.

„Da, grem, mati!“ in objel jo je in poljubil.

„O saj sem vedela!“ In tudi ona je objela sina in on je bil vesel v svojem srcu in začutil je v njem moč, tisto tiho in veliko moč, ki je pripravljena vzeti nase vsak križ in vsak jarem, tisto veliko voljo, ki ve, da je Gospodov jarem sladak in njegovo breme lahko.

*

Ozelenela je kostanjeva veja in se sklonila prav do semeniškega okna kot bi hotela reči: daj, utrgaj prvo zelenje za spomin od pomladi!

Pomlad je prišla, in Velika noč je prišla, in oživela je ozka, a prijazna celica, stanovanje Janezovo.

„A danes boš pa nov kolar?“ je vprašal tovariš-sostanovalec Janeza.

Mnogokje je izginilo spoštovanje pred svetostjo zakona. Mrzla sebičnost in preračunljivost, bojazen pred žrtvami in težavami zavaja k temu, da se v marsikateri družini postavljajo ovire ustvarjajoči volji božji ter se zakonu jemlje njegov sveti pomen. Tako naspotovanje Bogu in naravi pa današnji svet hvali in priporoča skrito in javno — kljub najnovejšim vladnim odredbam naše vlade tudi pri nas! — kot posebno pametno in prevdarno ravnanje, kot varstvo zdravja in življenja, kot edino sredstvo družinskega blagostanja. Moderni svet tekmuje v sredstvih, kako bi najtemeljiteje razdril temelje, na katere je postavljen zakon in družina.

Ne smemo zakrivati, da je socialna beda sedanjih časov to delo pospeševala, zlasti če mislimo na brezposelnost in na stanovanjsko mizerijo v delavskih krajih. Vendar smelo lahko trdimo, da je glavni vzrok propadanja tudi naše družine moralna razrvanost, ki posega v najbolj oddaljeno vas in zna grehu skriti njegovo pravo ime.

Ne motimo se v trditvi, da se začne izboljšanje socialnih in gospodarskih razmer šele, ko bomo začeli zdraviti družine. Vse naše delo — versko, kulturno in prosvetno — bi moralo biti danes usmerjeno na en sam cilj: dati ljudstvu zopet zdravih, odpornih družin, ki bodo množile narodovo zdravje in njegovo življensko silo. Morda posvečajo naša prosvetna društva baš temu eminentno narodnemu vprašanju veliko premalo pažnje. Če kedaj, danes bi bila v njih krvavo potrebna beseda o zdravi slovenski družini, če kje, bi bila umestna tovrstna stanovska izobrazba v njihovem okvirju. Matere proslavljamo, a pri tem pozabljamo, kaj jih je usposobilo v žrtvenice in duhovnice naroda. Materinske dneve obhajamo, a ne vemo, da spada k njim tudi beseda o družini, o naši slovenski družini. Zdrava slovenska družina nam je potrebna v najprvo, potem šele hočemo iskati ostale narodne izobrazbe in blagostanja.

DOMAČE NOVICE

Novi kaplani v slovenskem delu dežele. S 1. julijem bodo nastavljeni sledeči č. duhovniki v naših župnijah: č. dr. Janko Mikula v Borovljah, č. Nagele Matej v Tinjah in č. Joško Picej v Železni Kapli. Mladim našim duhovnikom želimo v novo pot obilo uspeha; — Za provizorja na Zilski Bistrici je bil imenovan č. Anton Kuchling.

PODLISTEK

Bogumil Gorenjko:

Od doma — domov.

Srce se mu je stisnilo in kakor bi se moral v tem trenutku posloviti od doma, od svoje mladosti, od lastnega srca — tako se mu je zadelo.

Ozrl se je po sobi. Zložene so čakale knjige na stolu. V lepem redu se je belilo perilo na postelji — mati ga je zložila: na vsakem kosu, skrbno spravljanem in poglajenem se je poznala njena skrb in ljubezen.

Ozrl se je skozi okno. Vasica, zadovoljna in drobna, za njo polja, širo in radodarno, in za poljem gorice; kakor zlato je gorelo jesensko listje v večerni zarji. Še nikdar se mu ni zdelo vse to tako lepo kot v tem trenutku.

In vsé, kakor bi klicalo: Ne hodi od nas! Glej, sočne smo me njive, redile in živile smo že toliko družin! Zašadi v nas drevo, vrzi v brazdo zrna in vrnilo ti jih bomo stoterno! Ne hodi od nas!

In glej hišico belo sredi vasi! Kdo bo v njej, če odideš ti? Sam si! Tuji ljudje bodo prišli vanjo, a ti boš brez doma, sredi tujine sam! Ostani!

Vabilo ga je tam zunaj, a v srcu je drhtelo: Vsakdo, ki zapusti hišo, ali očeta ali mater, ali njive zaradi mojega imena, bo prejel stoterno ...

Mogočno je drhtel ta glas v srcu, kakor višja volja, in kakor skušnjava se mu je zadelo glas njiv tam zunaj, in kakor greh se mu je zdelo, če ne bi slušal skrivnega klica v srcu.

„Seveda, za domov! V ljubezni smo kakor otroci!“ se je nasmehnil Janez, ko si je pripenjal kolar s šemiseto, na kateri so bile všite svilene rože.

Stisnil je še tovarišu roko, mu voščil veselo alelujo in odšel. Kakor otrok se mu je zdelo srce, kot otrok, ki se vrača k materi.

V vagon je sedel v kot, da bi bil sam nemoten s svojimi mislimi, polnimi sladkega pričakovanja.

O še nikdar se ni vozil tako lepo domov.

Vsega se je spomnil. Pred desetimi leti — prvič se je peljal takrat domov iz tujine, še deček. O prav tako je bilo takrat kot danes. V srcu pomlad, ki je pač ovenela, a je zdaj na novo sklila vsa lepša kot prej, in skoraj se mu je zadelo, da ni bil, odkar je odšel, še nikdar doma, da se zdaj vrača prvič po desetih letih. O pa vrnil se je bil že tolikrat!

Spomnil se je, kako je odšel od doma zadnjič; nič žalosti ni bilo v tem spominu, vesela moč je bila v njem, pripravljena posloviti se še tisočkrat, če treba.

Oči so strmele kot v polsnu čez dolino, na vasi, travnike, na griče in gozde, a vse podobe so ostale kot v megli — saj srce je bilo že doma in preveč je bilo polno pričakovanja. Vedelo je sicer, da ne bo nič izrednega, a ena materina beseda je srcu-detetu zaklad! ...

Vstal je. Ravnina, posejana z vasmimi, se je odprla pogledu. O oči jo poznajo to ravnino. Tam vas, glej bela hiša, tanek dim nad njo — srce je zavalovalo v sladkem nemiru.

Vlak je zavozil na kolodvor.

Semeniščnik se je sklonil skozi okno. Že je uzrl očeta. Napeto je gledal mož po vozovih, že ga je ugledal, ker zamahnil je in stopil proti vagonu.

Sv. Višarje. (Otvoritev.) Župni urad obveščala koroške romarje, da je z 24. junijem pri Materi božji na sv. Višarjah zopet redna božja služba vsako nedeljo in praznik.

Iz spodnjega kraja nam pišejo: V Podjuni skuša Landbund pridobiti svoje izgubljene šanse in se je zato sedaj vrgel na to, da organizuje v popolnoma slovenskih krajih svoje oborožene organizacije, imenovane Bauernwehren. V to svrhu pošilja na agitacijske shode bivšega kmeta iz Apač imenom Wulfa, ki vabi kmečke fante k vstopu v Bauernwehren. Da pri tem ne gre toliko za oporo države je jasno in mu kmetje tudi nikjer na dosedanjih zborovanjih niso nasledli. Ker je obenem odpadnik od vere, je njegovo delo le slaba reklama za krščansko Avstrijo in ga je kot takega ceniti.

Še k hitlerjanskemu nastopu v Žitari vasi. Iz spodnjega kraja nam pišejo: Kakor ve že vsa spodnja Koroška, naš je v Žitari vasi obiskal oktet Ljubljanskega zvona in nam na lepi prireditvi zapel več umetnih slovenskih pesmi, ki so nam segle do srca. Ve pa tudi, kako jih je pozdravil hitlerjanski zastopnik z disciplino in oliko, ki je vsekakor v čast naši deželi. Poklicno je dotičnik šofer pri Miklavcu. Nikakor nismo voljni prenašati take prostaške manire in zato zahtevamo od Miklavčeve pivovarne, da omenjenega šoferja primerno nagradi, sicer svetujemo našim gostilničarjem in vsem gostom, naj podjetja, ki tako častno zastopa našo deželo in na tak način dela reklamo za tujski promet na Koroškem, ne podpirajo in naj bojkotirajo njegovo pivo. To zahtevamo v zavesti, da smo storili s tem uslugo vsej spodnji Koroški.

Sveče. (Razno.) Ko prihajamo v nedeljah od službe božje, nam neki možakar vedno kaj pove na sejmišču. Glas ima izvrsten in je samo škoda, da ga večina navzočih ne razume, ker se poslužuje nemškega jezika. Ko dokonča — mož je občinski razglaševalec — vidiš, kako kmetje drug drugega vprašujejo, kaj je povedal. Nam je nerazumljivo, zakaj ne pove po domačem, ker zna vendar tudi slovensko. Saj je naš edini „Deutschbauer“ umrl že pred letom dni in poslušajo razglaše sedaj samo naša ušesa. — Zadnji teden je razburil našo občino rubež, ali kakor ga tukaj imenujejo „žalostna jopa“. Zarubljenih je bilo več posestnikov radi zaostalih davkov. Pa je dejal neki hudomušnež takole ob tej priliki: Je prišla žalostna jopa, pa Vrbnik z njo, sta vzela kravo in šla z njo. Nekateri bi radi plačali, pa ne morejo, ker ne dobijo zaslužka

„No, si zdrav?“ je izpregovoril mož v tisti radostni zadregi, ki ji manjka besed, in stisnil sinu roko. „Že cel kaplan!“ A oči so govorile, koliko veselja in ognja je v obeh srcih.

Že sta pred rojstno hišo. Na oknu se je premaknil rožmarin, obraz se je za hip pokazal med rožami in izginil.

Srce je Janezu zatrepetalo, stekel je par korakov, in že ga je mati objela na pragu.

„O lepi otrok moj!“

In prav tisto veliko in nedoumno je bilo v teh besedah, kot tisti dan pred slovesom, vsa velika radost materine ljubezni je bila v njih. Z materjo vred je občutilo v tem trenutku sinnovo srce, da je našlo pot — domov.

Sončne strani svetovne krize. Sodobna mladina je rešena velike in nevarne domišljije. Po vojni v življenje stopajoči mladi rod boleha danes na tem, ker ga je vsenaokoli obdajala življenska laž: da se premoženje lahko nagradi v kratki dobi in da je treba za lepa mesta samo nekoliko drznosti in gladke besede ter da je za življensko srečo treba samo gmotnega blagostanja. Življenje je lagalo in ob laži hira dorastli rod. Sodobna mladina pa se ob brezposelnosti uči častiti delo, ob domanjkanju se privaja štednji in ob praznoti naokoli si želi nove, lepše življenske vsebine. Duhovniški, uradniški, učiteljski in kmečki polkici ji zopet postajajo zaželjeni, ker upa v njih najbolj izpolniti svoje življenje. Dnevi jo ustvarjajo idealno in zrelo, zato gleda v svetu klub velikim njegovim sencam dovolj lepote in solnca. Tej mladini veljaj naš današnji pozdrav in beseda v podlistku!

zimske vožnje izplačanega, drugi so nasledli brezvestnim hujskačem in že več let ne plačujejo davkov. Previdni in dobri gospodarji pa plačujejo davke — četudi čestokrat v obrokkih, in se ne ozirajo na hujskače — ki se naknadno hočejo opravičevati, da sledeče rubežni niso zakrivali. Pravica bi bila pač ta, da se najprej zarubi hujskače, da sami najprej občutijo sadove svojega nesmiselnega govorjenja.

Sele. (Razno.) Od kartografičnega tehniškega zavoda na Dunaju so prispeli zemljemerci z mnogimi pripravami in dragocenimi aparati, da natančno premerijo in fotografično posnemajo tudi naše ozemlje. Vsa ta dela bodo trajala okoli poldrugi mesec in bodo služila izdelavi natančnih zemljevidov. Letoviščarji pa se zaradi mokrega in mrzlega vremena le redko oglašajo. Obir se pogosto zavija v deževne oblake in nagaja turistom. Družba dveh dam in gospodov iz Celovca se je nedavno preko Galicije spravila nadenj, pa jo je veter tako prepihal in dež tako premočil, da je z Obirja komaj prilezla do Trkla, odkoder se je na lojterskem vozu nobel pripeljala do cerkve, odkoder prevaža take opešane turiste avto v Celovec. Sele imajo namreč, če še ne veste, letos dnevno trikratno, poleti v nedeljah celo petkratno zvezo z zunanjim svetom, tako da je nek gospod iz Celovca pravilno imenoval Sele — predmestje Celovca. — Da se poskusi iztrgati iz nenasitnih krempljev bančnih dolgov, je p. d. Kališnik prodal celulozni tovarni na Reberci 8000 m lesa. Tako so dobili delo mnogi domači lesni delavci in brezposelnost je naenkrat prenehala.

Žužalče. Da ne boste mislili, da spimo, se oglašamo. Saj se še lahko merimo z marsikaterim krajem! Da se obvarujemo požarov, smo pripravili lani velik vodni rezervoar, letos pa si nabavili motorno brizgalno. Za pobudo in prvo denarno podlago gre zahvala društvu „Dobrač“ na Brnci. V drugo gre zahvala botrom in botram za izkazano radodarnost in končno še posebej pripravljalnemu odboru, ki je nabavo s pomočjo ustanovitelja in za nesebično gasilsko službo vedno vnetega Kajžnikovega očeta iz Žužalč tako skrbno izvedel. V nedeljo, dne 18. t. m. pa smo imeli pri Škrbinu na Bregu posvetitev nove brizgalne, katero so izvršili č. prošt iz Beljaka ob asistenci domačega župnika in č. patra iz Podvetrova. Po verskem obredu se je vršila veselica, za katero so naše požrtvovalne žene napikle veliko peciva in drugih dobrih stvari, ki so se prodajale v prid brizgalnemu fondu. Veselica je kljub slabemu vremenu dobro izpadla. — Tudi v društvenem pogledu ne zastajamo. Skoroda vsi naši fantje pojejo v brnškem zboru, ki je pod vodstvom znanega pevovodja Ivana Kropiunika zaslovel naokoli. Pozimi pa nameravamo zopet redno sodelovati na društvenih prireditvah.

Bilčovs. (Ženitovanje.) Dogodki v svetu se menjavajo, veseli hitijo za žalostnimi, kakor je pač določil oni, ki je naš stvarnik in vladar. Tako je tudi pri nas. Danes lahko poročamo o veselem dogodku. Bertl Boštjančič si je večkrat pel ono: Jes pa ano kajžico mam, pa notre prebivam koj sa m — pa je še pristavil: an trošt pa vendar imam, da kna bom dovgo več sam. In zares, dobiv je nevesto pd. Miklavčevo Nanijo v Kajzazah in v nedeljo, dne 18. t. m. smo imeli pri Miklavžu v Bilčovsu veselo poroko. Fletno je bilo in čas ženitovanja nam je skoroda prehitro minul. Ker je ženin tudi član našega pevskega zbora, so novoporočeni par počastili tudi pevci s svojo pesmijo. Ženin kakor nevesta sta bila večletna igralca našega izbor. društva. Želimo jima v novem stanu mnogo sreče in blagoslova! Na mnoga leta!

Zgornja Vesca. (Smrt.) Že od mladosti bolešno, je okoli Velike noči resna srčna bolezen priklenila na postelj rajno Črnijevo Micijo. Po dvamesečnem udanem bolehanju pa jo je rešila smrt 7. junija. Raina je bila dobro, pošteno dekle, veselje svojih starišev, vneta za vse blago in lepo. Bila je prijateljica muzike in petja, z vso vnemu se je učila harmonija, pri katerem je sedela cele ure in prepevala domače in svete pesmi. Strašna nesreča minule jeseni je morala nedovomno vplivati na njeno itak rahlo zdravje. Dan pred smrtjo je izrazilo željo, naj jo še enkrat nesejo na vrt, da si ogleda lepoto planin, nato je naprosila

sestro, naj ji na harmoniju zaigra zadnjo pesem. Mirno je zaspala, dobro pripravljena za rajžo v večnost. Na kvaterno soboto pa se je vil dolg pogrebni spved od Črnijeve hiše proti Št. Ilju. V spremstvu treh duhovnikov, med rožami in cvetjem in ob poslovnih besedah č. župnika Petriča jo je zagrnil grob. Naj ji bo domača zemlja lahka, ugledni Črnijevi družini pa iskreno sožalje!

In kar je sicer novega: V pondeljek, dne 12. junija se je v Škocjanu sprl nek ciganski zakonski par. Mož je ranil ženo z nožem tako hudo, da je takoj navrh izkrmavela. Ženo so pokopali v Škocjanu, moža pa oddali v Dobro ves. — Do 1. avgusta je vložiti prošnje učenec, ki želijo obiskovati kmetijsko šolo v Lichhofu ali pri Hoprijanu ob Velikovcu. Lastnoročno pisani prošnji je priložiti rojstni in domovinski list, zdravniško spričevalo in izjavo starišev, da bodo plačevali stroške šolanja. — Pisateljica Jožefa Kraigher-Porges, ki živi v Švici, je tam nabrala za ohranitev dragocenega poznogotskega oltarja v Podgorah svoto S 223.40. — V Borovljah je umrl 93 letni puškar Janež Veračnik. Pod Radeckim se je še boril proti Italiji. — Zaprli so Janeza Bergmann iz Šmarjete v Rožu, ker je zakrivil več tatvin in vlomov. — Z 2. julijem bodo v dunajskem radiu upeljeni v nedeljskih dopoldanskih urah prenos cerkvenih govorov najznamenitejših avstrijskih pridigarjev. — Bivši koroški narodno-socialistični nadzornik von Kothen se nahaja trenutno v Trbižu, odkoder menda namerava organizirati narodno-socialistični pohod v deželi. — V sredo, dne 21. junija je umrl v starosti 87 let svetnik Franc Prešern, bivši okrajni šolski nadzornik. Po naročilu šolskih oblasti je svoječasno sestavil abecednik za ljudske šole v deželi.

NAŠA PROSVETA

Naš fantovski dan.

Praznik apostolov je praznik močnega fantovstva. Fantovstvo je apostolstvo. Bifi apostol pa pomeni: pozabiti nase, živeti le ideji. Sebi živijo te slabiči, majhni sebični značaji. Pravi mladenič in fant dela in gori le poslanstvu, ki ga je spoznal svojega: dvigati miselnost naši mladini, dajati društvu življenje, razgibanost, širiti in ohraniti v narodu bogopoln, kulturno-tvoren nemir. Saj to je fantovstvo, mladost, mlado življenje, ki hoče življenja.

Še veliko nam manjka, da postanemo apostoli, ki bi v mladostnem idealizmu, požrtvovalnosti in nesebičnosti služili veliki narodni ideji. In vendar se naše društveno življenje ne bo razmahnilo in razcvetelo, dokler ne bo dal vsak posameznik svoje najboljše, kar ima, samega sebe. V tem je vprašanje našega narodnega obstoja. Pravo narodno družino, v kateri se bo počutil vsakdo domačega in ki bo po tej svoji domačnosti potegnila vse otroke naše, ki še stojijo ob strani, tako družino ustvarjajo le nesebični, požrtvovalni, narodni delavci, ki v svojem poletu pozabijo nase, da je le drugim dobro.

To je sveta narodna naloga vseh fantov-apostolov, da sodelujejo ob moralnem preporedu, ob notranji obnovi naše mladine. Naša mladina se mora pred vsem moralno okrepiti, da se bo mogla koristno včlaniti v narodno skupnost, da postane močna dovolj uveljavljati v javnem življenju poštene metode ter občo korist nad zasebnim interesom.

Praznik apostolov Petra in Pavla je dan nesebičnih, požrtvovalnih delavcev, je praznik apostolstva. Kakor oni mladenič v evangeliju, ki je ponudil Gospodu svoj kruh in svoje ribe, četudi je imel malo, in množice so bile nasičene, tako darujmo tudi mi, fantje, vse naše moči in naše veselje, samega sebe našemu društvu in molimo, da Gospod ta naš skromen dar blagoslovi, da obrodi stoteren sad. Tako bodo zaživela naša društva in naš rod na široko in globoko v celo življenje, v novo narodno-kulturno-tvorno skupnost.

Na predvečer praznika slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, t. j. v torek, dne 4. julija, naj zagorijo kresovi po vseh naših hribih in gorah! Naj bodo znamenje, da čuvamo naše verske in narodne svetinje kot so jih čuvali

naši predniki tekom trinajstoletne zgodovine! Naj bodo dokaz, da še žarijo ognjišča ljubezni do domačije vsepovsod, kjer prebivajo koroški Slovenci!

Sveče. (Materinski dan.) Sicer je za poročilo nekoliko pozno, a dan je bil prelep, da bi ga zamolčali. V maju smo ga obhajali, dan naših mamic. Dopoldne smo se matere in z nami veliko število malih in odraslih otrok udeležile sv. daritve v s cveticami ozaljšani župni cerkvi. Č. župnik so v globokom cerkvenem govoru naglasili pomen zapovedi „Spoštuj svojo mater vse dni svojega življenja“. Velik del navzočih je nato sprejel angeljski kruh. Pri izvincerkveni slavnosti je bila dvorana pri Adamu nabito polna ljudstva. Slavnostni govor „ljubezen mamina“ nas je razveselil in zadovoljil do srca. Nato so nastopili naši mali v ljubkih deklamacijah. Sledila je igra tridejanka „Prisegam“, pripravljena za materinske dneve. V igri je več petja. Pri tem so se izkazale naše dečle, ki so pele z velikim občutjem in prisrčnostjo. Tudi igralke so svoje vloge dobro rešile. V naših materah je ob tej proslavi zagorelo veliko naluščenje za kščansko vzgojo otrok, navdušenje za delom v srečo družini. Da je slavnost tako sijajno uspela, gre zasluga Mariji Waldhauser-jevi, ki je več tednov učila dekleta i fantke, da so mogli na materinski dan tako lepo nastopiti. In še sama nam je v krasnem solo-petju zapela več lepih pesmic. Hvala njej in njenim malim sodelavnikom!

Globasnica. (Tekma koscev.) No, Mirko z Blata jo je pa res pogruntal s svojo idejo. Lani sta skupno s pliberškim Lovrom priredila tekmovalje koscev v Šmihelu, letos pa navdušila za tovrstno domačo prosveto še Globašane. In videlo se je globaškimi fantom in dekletom, da jim misel kaj ugaja, zato so se z vso vnemo lotili izvedbe. Minulo nedeljo pa so obvestili Podjunčane, da so predpriprave gotove in da se tudi travniku muditi za košnjo. Nad štiristo ljudi se je zbralo na tekmovalnem prostoru zunaj vasi, ko je prikorakala strumna četa fantov-koscev s kosami na ramah in z Mirkom na čelu ob sviranju šmihelske godbe, za njimi pa na domačem lojterskem vozu skupina domačih deklet-grabljev v nošah. Tekma je vzbudila obilo pozornost, kosci so vzeli stvar izredno resno. In še nebo je bilo naklonjeno, ko je poslalo ravno prav dežja za rezko košnjo. Krajni kmetijski odbor je tvoril komisijo in njen predsednik je ob splošni pozornosti razglasil po tekmi sledeči izid: 1. nagrada se prisodi Janezu Hrenu iz Žitare vasi, 2. Janezu Podbregarju iz Štebna, 3. Tevžejju Hartmanovemu iz Libuč, 4. Janezu Fračko iz Večne vasi in 5. Janezu Mörtnu inz Male vasi. Nato so nastopila dekleta, da pokažejo umetnost grabljenja, nakar je vrli kazaški pevodja združil došle fante v velik pevski zbor, ki je domačemu delu pridružil še domačo pesem. Uspelo prireditelju je zaključila prisrčna zabava pri Soštarju. — Ni izključeno, da bo globaško društvo našlo še mnogo posnemalcev. Vovrška dekleta pa se pripravljajo menda na tekmo ženic in tudi v Žitari vasi nekaj govori. Saj posrečena je misel dati domačemu delu čast, ki mu gre!

GOSPODARSKI VESTNIK

Jubilej posojilnice v St. Jakobu v Rožu.

(Konec.)

Družina, ki šteje svoje rodove, mora biti vrla. Plemenitašev ponos je, če se more sklicevati na večstoleten obstoj. Priporočilo je za posojilnice, če obstoja šestdeset let. Imela je dobro vodstvo in bila je v jedru zdrava. Do vojske je bilo v naših posojilnicah vse v redu, rastle so, število članov se je množilo. Vojna in povojna inflacija pa sta bili vzrok, da je ljudstvo izgubilo zaupanje v denar. Vsakdo si je hotel kupiti blaga, zgraditi hišo. To imenujemo krizo zaupanja. Ljudje svojih prehrankov niso več nosili v posojilnice kot nekoč. Na drugi strani pa so vsi prihajali po večja posojila, ker z lastnim premoženjem niso shajali. Pomanjkanje denarja je postalo

veliko. Ljudem pa se more očitati, da so izgubili tudi smisel za varčevanje. Ko bi bil denar, ki se giblje kot avtobus ali avto ali motorno kolo po nepotrebnem po naših cestah, ko bi bil ta denar v posojilnicah, bi pomanjkanje denarja ne bilo tako hudo. Svoječasno so imeli svojo kočijo n. pr. v Celovcu le škof, knez in še kak bankir, danes pa ima eleganten avto že vsak manjši trgovec. In mladi fant si misli, kako bi prišel do motornega kolesa, a ne misli, kako pride do lastnega podjetja. Koliko denarja se izgubi po brezvestnih konkurzi! Ljudje ki danes zaupajo, dejansko pridejo čisto v svojo škodo in čim izgine zaupanje, sledi gospodarski zastoj. Zato smo danes sredi gospodarske krize, katero je čutiti seveda tudi v naših posojilnicah kot drugod.

Treba bo ljudem novega zaupanja v državo in njen denar. Treba bo svariti: ne graditi po nepotrebnem hiš, ne gradite elektrarn, ne kupujte strojev, dokler izhajate lahko brez njih! Varčujmo vsepovsod z izdatki! Denar je sicer zelo svetna reč ali vendar nekaj svetega, in šiling ni malenkost, marveč velik denar. Verujmo, da se bodo gospodarske razmere izboljšale in zato zaupajmo domačim denarnim zavodom!

Globoke besede slavnostnega govornika niso ostale brez vpliva na navzoče. Govoru je sledil nastop domačega moškega zbora, nakar se je po uradni zaključitvi razvila prava družinska zabava, ki je dokazala, koliko je med zadruharji prave domačnosti. Tako je poteklo jubilejno slavje v zadovoljstvo vseh.

Okopavine. Krompir smo nasadili. Upamo, da v prav dobro, pognojeno zemljo. Krompirjevi gomelji spadajo k steblo, četudi se nahajajo v zemlji. Steblo pa je nadzemljaska tvorba in zato rabi zraka. Krompir torej dobro obrodi, če dohaja v zemljo dosti zraka. Zato pa mora biti zgornja zemeljska plast dosti rahla. Rahljajmo krompirju zemljo s kultivatorjem med vrstami in z motiko med posameznimi rastlinami. Če nimamo kultivatorja, se moramo pač poslužiti samo motike. Storimo dobroto krompirju in vrnili nam jo bo z visokimi obrestmi! Peso smo nasejali v vrstah na polju ali pa smo razsadili sadike iz vrta. Tudi kolerabo imamo razsajeno. Obe vrsti rabita nikoli dosti pognojeno rahlo in čisto zemljo. Dajmo jih takoj okopati. Pri sajenju sadik smo posebno letos, ko je bila zemlja mokra, prst močno pohodili in stlačili. Okopljimo jo torej takoj, da bo dohajal zrak k korenu. Če količkaj dopušča čas, okopljimo še drugič in trejč. Ko pa so rastline primerno dorastle, da jih ne zasujemo več, jih oborjimo. Nikakor ne smemo trpeti, da bi zemeljska skorja, ki se tvori po močnejših nalivih posebno pri težkih zemljinah, ovirala dohod zraka h spodnjemu delu rastline. Trganje pločja upustimo. Le mala je redilna vrednost pločja (kapusa), pridelek pese pa je po obiranju močno okrnjen. Seve je odvisno tudi od časa, kedaj začnemo trgati, in kako močno obiramo.

Velikovški trg: Konji 300—600, biki (kg žive teže) 60—70, pitani voli 1.00—1.15, vprežni voli 90—95, klavne krave 55—65, telice 75—85, teleta 1.—, plemenske svinje 1.80—2.00, plemenski prašiči 2.10—2.60, ovce 50—70, jajca 8—9, sirovo maslo 3.20—4.00, stare kokoši 2.50—2.80, mlade 2.30—2.50, pšenica 33—35, rž 22, oves 17, proso 20, ječmen 17, koruza 14, ajda 25, krompir 5—6, apno 5.00—5.50.

Dunajska borza, zasebni kliring: 100 din. velja S 11.45 100 mark 214.70, 100 lir 47.54, 100 dolarjev 733.36, 100 čeških kron 25.37 šilingov.

Za tiskovni sklad so darovali: Lucija Rap, Vetrinj, 50 g; mesto venca pok. dr. Loyro Miklu izobraž. društvo Malošče 15 S; Jernej Hafner, Celovec, S 1.50; Janez Spöck, Kožentavra, 1 S; Franc Riedl, Podkraj, 10 S; Krvina 10 S; neimenovan 5 S; Josip Dobernik, Rožek, 5 S; Anica Kuchlingova, Celovec, 50 g; Ferdo Gabriel, Zg. Vesca, 3 S; društvo „Jepa“, Loče, 5 S. Vsem darovalcem najprisrčnejša hvala!

RAZNE VESTI

Našim mladim ugankarjem! Zadovoljno je bundral celovski striček, ko mu je pismonoša nanosil toliko odgovorov na zadnje uganke. In striček si je pri tem mislil: Glej jih, mlade prijatelje, bolj so bistroumni kot si menil in treba ti bo, šmenca, dokupiti novih knjig za nagrade. Novo mu je bilo v odgovorih še to, da so mu prijatelji poleg odgovorov nanosili še koš pozdravov in želja, da si je striček od veselja mencial svojo brado. Pa je deja pri sebi: Le čakajte, danes pa vas nekatere skrtačim, da boste vedeli, da znam biti tudi hud. No Ti Milka iz Žitare vasi, praviš, da med oslom in konjem ni nobene razlike, ker oba žreta oves in deteljo, a „Koroškega Slovenca“ nobeden ne čita. Očala natakni osličku in na list nasuj ovsu, pa boš videla, da ga bo celega prezobal. In Ti Janko iz Zvrhnjega kota pri Selah trdiš, da ima konj kosmat rep in ošel pa rjove, in stavljaš svojo uganko „kaka je razlika med orožnikom in mačkom“. Razlika bo pač ta, da orožnik nosi bajonet, maček pa po noči gode. Kaj ne, rešeno po muštru Tvoje rešitve. Anica iz Zgornje Vesce, najprvo Ti izrekam iskreno sožalje k izgubi drage sestrice. Prav je, da se razvedriš in ob prihodnjih ugankah bom posebej nate mislil. Se jih je dolga vrsta mladih rešiteljev in striček iz Celovca bo lepo po vrsti prav vse pozdravil s posebno besedo. Zaenkrat, dragi prijatelji, si zapomnite naš lep stari rek: Potrpljenje je božja mašt za kolo življenja! Rešitve zadnjih ugank: 1. Pretep in prepir se začne s črko „p“. 2. V Celovcu je po sredi kot tudi pri vas vedno četrtek. 3. Razlika med konjem in oslom je ta, da na oslu še nikdar ni jezdil konj, na konju pa že večkrat kak osel. 4. V loncu gre toliko bobov, da je poln. 5. Med Rožem in Podjuno je beseda „in“. Ob trdih orehih si je že marsikateri rešitelj polomil zobe. Seznam srečnih rešiteljev, katerim je zbor pod predsedstvom celovskega strička prisodil nagrade, pa kaže, da je med našo mladino še dovolj bistroumnežev. Evo njihovih imen: Tonček Sailer iz Konovec pri Šmihelu, Pavla Eberwein iz Goselne vasi, Blaž Singer iz Mač pri Bistrici, Mak Andrej iz Sel, Jože Podlesnik iz Škofič, Andrej Polzer iz Št. Vida, Maks Gril iz Vodiče vasi pri Brnci, Jože Plišovnik iz Goselne vasi, Franc Urch s Kobla pri Borovljah, Anica Magedin iz Glinj, Milka Rutar iz Žitare vasi, Jakob Sienčnik iz Dobrle vasi, Janez Mali iz Sel, Anica Črničeva iz Zgornje Vasce, Hani Košat iz Tuc pri Radišah, Jurij Sivec iz Stare vasi pri Grebinju, Ignac Sobec iz Vetrinja, Liza Ambrož iz Konovec pri Šmihelu, dijaki Urak Lukež, Potočnik Matija, Zwitter Davorin, Ferra Franc. — Bog vas živi, prijatelji!

Zahvala.

Povodom izgube naše drage hčerke in sestrice

Micike

izrekamo iskreno zahvalo vsem, ki so bili ranjki in nam v težkih dneh v tolažbo. Posebno se zahvaljujemo č. duhovnikom, domačemu č. župniku za poslovine in tolažilne besede na grobu, č. bilčovskemu župniku in č. Ježepovem gospodu, nadalje g. naučitelju Eder-ju za prijazne besede, končno šentiljskim in bilčovskim pevcem za ganljivo petje. Zahvaljujemo se vsem darovalcem za lepe vence in cvetlice, domačim dekletom za lepi darovani venec in vsem ostalim, ki so dajali darila mesto vencev. Končno bodi izrečena zahvala vsem, ki so ranjko tolažili na bolniški in ki so jo prišli kropiti na smrtni postelji in vsem pogrebem od blizu in daleč, ki so jo spremili k zadnjemu počitku. Zgornja Vesca pri Bilčovsu, v juniju 1933. 105

Družina Črnjeva.

Poceni posojila

za stavbe in nakup lastnih domov, kmetij, odkup visoko obrestovanih hipotek in ureditev dedovin potom

Austro-Thuringia,

reg. Baukredit- und Spargenossenschaft m. b. H., Wien IV., Favoritenstrasse 44, telefon U 42-2-43.

Poslovalnica: Beljak, Burgenlandstrasse 26.

104 Pojasnila zastoj. — Seriozni sodelavci se iščejo